

Benet XVI parla sobre la consciència cristiana i el dret a la vida

“És necessari promoure coherentment els valors morals relacionats amb la corporeïtat, la sexualitat, l’amor humà, la procreació, el respecte a la vida en tots els moments, denunciant alhora, amb motius vàlids i precisos, els comportaments contraris a aquests valors primaris”, explica el Sant Pare en un discurs pronunciat recentment, que oferim íntegre.

26/03/2007

DISCURS DEL SANT PARE BENET XVI
ALS PARTICIPANTS EN L'ASSEMBLEA
GENERAL DE L'ACADÈMIA
PONTIFÍCIA PER A LA VIDA

Benvolguts germans i germanes:

És per a mi una veritable alegria rebre en aquesta audiència tan nombrosa als membres de l'Acadèmia pontifícia per a la vida, reunits en ocasió de la XIII assemblea general; i als qui han volgut participar en el congrés que té per tema: "La consciència cristiana en suport del dret a la vida". Salutació al senyor cardenal Javier Lozano Barragán, als arquebisbes i bisbes presents, als germans sacerdots, als relators del congrés, i a tots vosaltres, que heu vingut de diversos països.

Salutació en particular a l'arquebisbe Elio Sgreccia, president de l'Acadèmia pontifícia per a la vida, al que agraeixo les amables paraules que m'ha dirigit, així com el treball que porta a terme, juntament amb el vicepresident, el canceller i els membres del consell directiu, per a realitzar les delicades i vastes tasques de l'Acadèmia pontifícia.

El tema que heu proposat a l'atenció dels participants, i per tant també de la comunitat eclesial i de l'opinió pública, és de gran importància, ja que la consciència cristiana té necessitat interna d'alimentar-se i enfortir-se amb les múltiples i profundes motivacions que militen en favor del dret a la vida. És un dret que ha de ser reconegut per tots, perquè és el dret fonamental pel que fa als altres drets humans. Ho afirma amb força l'encíclica *Evangelium vitae*: "Tot home obert sincerament a la veritat i al bé, àdhuc entre

dificultats i incerteses, amb la llum de la raó i no sense l'influx secret de la gràcia, pot arribar a descobrir en la llei natural escrita en el seu cor (cf. Rm 2, 14-15) el valor sagrat de la vida humana des del seu inici fins al seu terme, i afirmar el dret de cada ésser humà a veure respectat totalment aquest bé primari seu. En el reconeixement d'aquest dret es fonamenta la convivència humana i la mateixa comunitat política" (n. 2).

La mateixa encíclica recorda que "els creients en Crist, particularment, han de defensar i promoure aquest dret, conscients de la meravellosa veritat recordada pel concili Vaticà II: "El Fill de Déu, amb la seva encarnació, s'ha unit, en certa manera, amb tot home" (*Gaudium et spes*, 22). En efecte, en aquest esdeveniment salvífic es revela a la humanitat no només l'amor infinit de Déu, que "tant va estimar al món que va donar el seu Fill únic" (Jo 3, 16), sinó també

el valor incomparable de cada persona humana" (ib.).

Per això, el cristià està contínuament cridat a mobilitzar-se per afrontar els múltiples atacs a què està exposat el dret a la vida. Sap que en això pot comptar amb motivacions que tenen arrels profundes en la llei natural i que per tant poden ser compartides per totes les persones de recta consciència.

Des d'aquesta perspectiva, sobretot després de la publicació de l'encíclica *Evangelium vitae*, s'ha fet molt perquè els continguts d'aquestes motivacions poguessin ser més ben coneguts en la comunitat cristiana i en la societat civil, però cal admetre que els atacs contra el dret a la vida arreu del món s'han estès i multiplicat, assumint noves formes.

Són cada vegada més fortes les pressions per a la legalització de l'avortament en els països d'Amèrica

Llatina i en els països en vies de desenvolupament, també recurrent a la liberalització de les noves formes d'avortament químic sota el pretext de la salut reproductiva: s'incrementen les polítiques del control demogràfic, malgrat que ja se les reconeix com perniciosos fins i tot en l'àmbit econòmic i social.

Al mateix temps, en els països més desenvolupats augmenta l'interès per la investigació biotecnològica més refinada, per instaurar mètodes subtils i estesos d'eugenèsia fins a la recerca obsessiva del "fill perfecte", amb la difusió de la procreació artificial i de diverses formes de diagnòstic encaminades a garantir la seva selecció. Una nova onada d'eugenèsia discriminatòria aconseguix consensos en nom del presumpte benestar dels individus i, especialment en els països de benestar econòmic més gran, es

promouen lleis per a legalitzar l'eutanàsia.

Tot això esdevé mentre, en una altra vessant, es multipliquen els impulsos per a legalitzar convivències alternatives al matrimoni i tancades a la procreació natural. En aquestes situacions la consciència, de vegades atropellada pels mitjans de pressió col·lectiva, no demostra suficient vigilància sobre la gravetat dels problemes que estan en joc, i el poder dels més forts afebleix i sembla paraitzar fins i tot a les persones de bona voluntat.

Per això, resulta encara més necessari apel·lar a la consciència i, en particular, a la consciència cristiana. Com diu el *Catecisme de l'Església catòlica*, "la consciència moral és un judici de la raó pel qual la persona humana reconeix la qualitat moral d'un acte concret que pensa fer, està fent o ha fet. En tot el

que diu i fa, l'home està obligat a seguir fidelment el que sap que és just i recte" (n. 1778).

Aquesta definició posa de manifest que la consciència moral, per a poder guiar rectament la conducta humana, abans de res ha de basar-se en el sòlid fonament de la veritat, és a dir, ha d'estar il·luminada per a reconèixer el veritable valor de les accions i la consistència dels criteris de valoració, de manera que sàpiga distingir el bé del mal, fins i tot on l'ambient social, el pluralisme cultural i els interessos superposats no ajudin a això.

La formació d'una consciència veritable, per estar fundada en la veritat, i recta, per estar decidida a seguir els seus dictàmens, sense contradiccions, sense traïcions i sense concessions, és avui una empresa difícil i delicada, però imprescindible. I és una empresa,

per desgràcia, obstaculitzada per diversos factors. Abans de res, en l'actual fase de la secularització anomenada postmoderna i marcada per formes discutibles de tolerància, no només augmenta el rebuig de la tradició cristiana, sinó que es desconfia fins i tot de la capacitat de la raó per a percebre la veritat, i a les persones se les allunya del gust de la reflexió.

Segons alguns, fins i tot la consciència individual, per a ser lliure, hauria de renunciar tant a les referències a les tradicions com a aquelles que es fonamenten en la raó. D'aquesta manera la consciència, que és acte de la raó orientat a la veritat de les coses, deixa de ser llum i es converteix en un simple teló de fons sobre el qual la societat dels mitjans de comunicació llança les imatges i els impulsos més contradictoris.

Cal tornar a educar en el desig del coneixement de la veritat autèntica, en la defensa de la pròpia llibertat d'elecció davant els comportaments de massa i davant les seduccions de la propaganda, per alimentar la passió de la bellesa moral i de la claredat de la consciència. Aquesta delicada tasca correspon als pares de família i als educadors que els donen suport; i també és una tasca de la comunitat cristiana pel que fa als seus fidels.

Pel que pertoca a la consciència cristiana, al seu creixement i al seu aliment, no podem acontentar-nos amb un contacte fugaç amb les principals veritats de fe en la infància; és necessari també un camí que acompanyi les diverses etapes de la vida, obrint la ment i el cor a acollir els deures fonamentals en els quals es basa l'existència tant de l'individu com de la comunitat.

Només així serà possible ajudar els joves a comprendre els valors de la vida, de l'amor, del matrimoni i de la família. Només així es podrà fer que apreciïn la bellesa i la santedat de l'amor, l'alegria i la responsabilitat de ser pares i col·laboradors de Déu per a donar la vida. Si falta una formació contínua i qualificada, resulta encara més problemàtica la capacitat de judici en els problemes plantejats per la biomedicina en matèria de sexualitat, de vida naixent, de procreació, així com en la manera de tractar i guarir als malalts i d'atendre a les classes febles de la societat.

Certament, és necessari parlar dels criteris morals que concerneixen a aquests temes amb professionals, mèdics i juristes, per a comprometre'ls a elaborar un judici competent de consciència i, si fos el cas, també una valenta objecció de consciència, però en un nivell més

bàsic existeix aquesta mateixa urgència per a les famílies i les comunitats parroquials, en el procés de formació de la joventut i dels adults.

Sota aquest aspecte, juntament amb la formació cristiana, que té com finalitat el coneixement de la persona de Crist, de la seva paraula i dels sacraments, en l'itinerari de fe dels nens i dels adolescents és necessari promoure coherentment els valors morals relacionats amb la corporeïtat, la sexualitat, l'amor humà, la procreació, el respecte a la vida en tots els moments, denunciant alhora, amb motius vàlids i precisos, els comportaments contraris a aquests valors primaris. En aquest camp específic, la labor dels sacerdots haurà de ser oportunament donada suport pel compromís d'educadors laics, incloent especialistes, dedicats a la tasca d'orientar les realitats eclesials

amb la seva ciència il·luminada per la fe.

Per això, benvolguts germans i germanes, demano al Senyor que us mani a vosaltres, i a qui es dediquen a la ciència, a la medicina, al dret i a la política, testimonis que tinguin una consciència veritable i recta, per a defensar i promoure "l'esplendor de la veritat", en suport del do i del misteri de la vida. Confio en la vostra ajuda, estimats professionals, filòsofs, teòlegs, científics i metges. En una societat de vegades sorollosa i violenta, amb la vostra qualificació cultural, amb l'ensenyament i amb l'exemple, podeu contribuir a despertar en molts cors la veu eloqüent i clara de la consciència.

"L'home té una llei inscrita per Déu en el seu cor —ens va ensenyar el concili Vaticà II—, en l'obediència de la qual està la dignitat humana i segons la qual serà jutjat" (*Gaudium*

et spes, 16). El Concili va donar sàvies orientacions perquè "els fidels aprenguin a distingir curosament entre els drets i deures que tenen com membres de l'Església i els que els corresponen com membres de la societat humana" i "s'esforcin per integrar-los en bona harmonia, recordant que en qualsevol qüestió temporal han de guiar-se per la consciència cristiana, doncs cap activitat humana, ni tan sols en els assumptes temporals, pot sostreure's a la sobirania de Déu" (*Lumen gentium*, 36).

Per aquesta raó, el Concili exhorta els laics creients a acollir "el que els sagrats pastors, representants de Crist, decideixin com mestres i caps en l'Església"; i, per altra banda, recomana "que els pastors reconeguin i promoguin la dignitat i la responsabilitat dels laics en l'Església, se serveixin de bona gana dels seus prudents consells" i conclou

que "d'aquest tracte familiar entre els laics i els pastors es poden esperar molts béns per a l'Església" (ib., 37).

Quan està en joc el valor de la vida humana, aquesta harmonia entre funció magisterial i compromís laical resulta singularment important: la vida és el primer dels béns rebuts de Déu i és el fonament de tots els altres; garantir el dret a la vida a tots i de manera igual per a tots és un deure el compliment del qual depèn el futur de la humanitat. També des d'aquest punt de vista ressalta la importància de la vostra trobada d'estudi.

Encomano els seus treballs i resultats a la intercessió de la Mare de Déu, a qui la tradició cristiana saluda com la veritable "Mare de tots els vivents". Que ella us assisteixi i us guïï. Com a penyora d'aquest desig, us imparteixo a tots vosaltres, als

vostres familiars i col·laboradors, la benedicció apostòlica.

© Copyright 2007 - Libreria Editrice Vaticana

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/benet-xvi-parla-sobre-la-consciencia-cristiana-i-el-dret-a-la-vida/> (03/04/2026)